

til den samme højtærede Minister, angaaende Bomspørgsmaalet her i Københavns Amt. Medens Bommene for de andre Amters Vedkommende bleve nedlagte ved Vejloven af 1867, beholdt vi Bommene her i Københavns Amt, og det var ganske naturligt, naar man da ikke den Gang vilde gaa til at yde en Affindelsessum derfor; thi Slittagen paa Københavns Amtsradskrede's Veje bevirkes jo i høj Grad af de tilgrænsende Amter, og navnlig af Hovedstaden. Det vilde da ikke være mere end rimeligt, at der, som der jo har været forhandlet om ogsaa paa tidligere Tidspunkter, fra disse Naboamtskommuner og Københavns Kommune blev ydet et Tilskud, saa at man derved kunde komme bort fra hele denne forældede Institution, der kun er skikket til at sinke Færdselen og er en af de Skatter, der koste forholdsvis mest at opkræve. Jeg beder den højtærede Indenrigsminister tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse og forsøge paa at løse det paa en Maade, som baade Amtet og alle de vejfarende der ude, ikke mindst alle de mange fra København, kunne være vel tjente med.

Jeg havde haft til Hensigt at fremdrage en hel Del af de Mangler og uheldige Bestemmelser, der findes i Skattelovene, men efter den Udtalelse, jeg hørte fra den meget ærede Indenrigsminister, maa jeg give ham Ret i, at vi jo ikke kunne forlange af ham, at han i indeværende Aar skulde fremkomme med Ændringer til disse Love. Indenrigsministeren har jo udsendt en Forespørgsel til Amtskommunerne — og disse igen ladet Spørgsmaalet gaa videre til Sognekommunerne — saa vel som til Købstadkommunerne om Skattelovene, men mærkværdigvis have de fleste af Kommunerne holdt sig tilbage og ikke anset sig for kompetente til endnu at kunne udtale sig om Skattelovene. Det er vel ikke grundet paa, at de ikke se de mange Mangler og uheldige Bestemmelser, som findes i dem, men det kan jo ligge i, at de ikke ere klare over, hvorledes man bedst skal stille Forslag om at komme uden om dem og faa andre mere fyldestgørende Bestemmelser indsatte, men jeg vil dog haabe, at denne Sag ikke skal blive liggende alt for længe. Jeg vil henstille til den meget ærede Indenrigsminister, at

han igen i Aar retter Spørgsmaal til Kommunerne, thi naar man nu har prøvet at bruge disse Skattelove i to Aar, maa der dog vel være kommet tilstrækkelig Klarhed over Lovene; i alt Fald vil det ikke være vanskeligt at rette de værste Fejl. Een Ting kan der jo gøres, selv uden Lovændring, af den ærede Finansminister, nemlig ved Forbedring af de Kundgørelser, som udgaa fra Generaldirektoratet for Skattevæsenet. Dette Generaldirektorat har jo i mange Tilfælde taget mærkværdig upraktisk paa Gennemførelsen af Skattelovene. Vi fik saaledes det første Aar nogle Skemaer, som vare saa snedigt affattede, at de 9 af 10 Mennesker altid udfyldte dem galt. Det have vi rettet Klage over, og Generaldirektoratet har taget Hensyn til det ved de Skemaer, der ere udsendte for i Aar. De ere ikke slet saa vildledende som de første. Men der skal jo tillige ifølge § 21, 3. Stykke, i Loven om Indkomstskat laves en Fortegnelse over de Skatteydere, som have Ejendom i Kommunen og ikke bo der. Til Bestemmelsen af disses Indtægter udsender man ogsaa Skemaer, men der har Generaldirektoratet endnu ikke været til at bevæge til at konstruere andre Skemaer, og man har derfor været nødt til at benytte de Skemaer, der benyttes til den almindelige Opgivelse for Indtægts- og Formueskat. Dette fører til, at de Folk, som faa dem, blive enten vrede og sige: Vi have en Gang angivet vor Indtægt og Formue til den Kommune, vi bo i, og derfor ville vi ikke opgive dem til andre Kommuner ogsaa, vi have Krav paa, at det skal være en Hemmelighed, og selvfølgelig ville vi ikke give flere end højst nødvendigt Kundskab om vor Indtægt, eller ogsaa sende de en Kopi af den Opgivelse af Indtægt og Formue, de have sendt til deres Opholdskommune. Men det, man skulde have, var en Opgivelse af den Indtægt, vedkommende har af Ejendommen i den anden Kommune, og af den Formue, de eje i denne Ejendom. Følgen deraf er, at man faar aldrig ordentlig Besked. Ikke desto mindre skulle Kommunalraadene foretage denne Paaligning af Indtægt og Formue, som de aldeles ikke have Begreb om. Sogneraadet kan nemlig ikke vide, hvad Indtægt eller hvad Formue vedkommende har i den paagældende Ejendom. Dette